

Artikel 5

I. - Bij wijze van experiment kan de administratieve autoriteit, gedurende een periode van twee jaar vanaf de inwerkingtreding van het in dit artikel bedoelde besluit, waar gerechtvaardigd door de noodzaak tot bestrijding van de verspreiding van afbeeldingen van marteling of handelingen van barbarisme als bedoeld in artikel 222-1 van het Wetboek van Strafrecht, een persoon wiens activiteit bestaat uit het publiceren van een online openbare communicatiedienst of aanbieders van hostingdiensten verzoeken om inhoud te verwijderen die zichtbaar in strijd is met hetzelfde artikel 222-1. Zij stelt tegelijkertijd de aanbieders van internettoegangsdiensten daarvan in kennis.

In de afwezigheid van verwijdering van dergelijke content binnen vierentwintig uur, kan de administratieve autoriteit aanbieders van hostingdiensten op de hoogte brengen van de lijst van e-mailadressen van online openbare communicatiediensten die inbreuk maken op het voornoemde artikel 222-1. Deze personen dienen dan onmiddellijk toegang tot deze adressen te voorkomen. Bij gebreke van verstrekking van de in artikel 6, lid III, van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 inzake het vertrouwen in de digitale economie bedoelde informatie door de persoon wiens activiteit bestaat uit het publiceren van een online openbare communicatiedienst, kan de administratieve autoriteit evenwel overgaan tot de in de eerste zin van dit lid bedoelde kennisgeving zonder eerst te verzoeken om verwijdering van de inhoud onder de in de eerste zin van het eerste lid bedoelde voorwaarden.

De administratieve autoriteit stuurt de verzoeken tot intrekking en de in de eerste en tweede leden bedoelde lijst respectievelijk door naar een gekwalificeerde persoon die door de Franse regelgevende autoriteit voor de media voor de duur van haar ambtstermijn binnen deze autoriteit onder haar leden is benoemd. De bevoegde persoon ziet erop toe dat de intrekkingverzoeken in orde zijn en dat aan de voorwaarden voor het opstellen, bijwerken, meedelen en gebruiken van de lijst wordt voldaan. Indien zij een onregelmatigheid vaststelt, kan zij de administratieve autoriteit te allen tijde aanbevelen een einde te maken aan de onregelmatigheid. Indien de administratieve autoriteit deze aanbeveling niet opvolgt, kan de bevoegde persoon de zaak voor voorlopige maatregelen of op verzoek voorleggen aan de bevoegde administratieve rechtbank.

De administratieve autoriteit kan ook e-mailadressen waarvan de inhoud in strijd is met artikel 222-1 van het Wetboek van Strafrecht in kennis stellen van zoekmachines of directory's, die alle passende maatregelen nemen om de verwijzing naar de online openbare communicatiedienst te stoppen. De in de derde alinea van deze I bedoelde procedure is van toepassing.

II. - A. - Als een aanbieder van hostingdiensten nog nooit het onderwerp is geweest van een verzoek krachtens I van dit artikel voor het verwijderen van een afbeelding van marteling of handelingen van barbarisme als bedoeld in artikel 222-1 van het Wetboek van Strafrecht, voorziet de in I van dit artikel vermelde administratieve autoriteit voornoemde persoon van informatie over de toepasselijke procedures en termijnen, ten minste 12 uur vóór het uitgeven van het verzoek tot verwijdering.

B. - Indien de in A van II bedoelde aanbieder niet in staat is gevolg te geven aan een verzoek om intrekking om redenen van overmacht of de facto-onmogelijkheid waarvoor hij niet verantwoordelijk is, met inbegrip van objectief gerechtvaardigde technische of operationele redenen, stelt hij de administratieve autoriteit die het verzoek tot intrekking heeft uitgegeven, onverwijld van deze

redenen in kennis. Na deze redenen te hebben onderzocht, kan de administratieve autoriteit de onder dezelfde A genoemde aanbieder gelasten aan het verzoek tot intrekking te voldoen.

De in de tweede alinea van I aangegeven periode begint te lopen zodra de in de eerste alinea van deze B vermelde redenen zijn opgehouden te bestaan.

Indien de in A bedoelde leverancier een verzoek tot intrekking niet kan inwilligen, op grond van het feit dat deze laatste kennelijke fouten bevat of onvoldoende informatie bevat om de uitvoering ervan mogelijk te maken, stelt hij de administratieve autoriteit die het verzoek tot intrekking heeft uitgegeven, onverwijld in kennis en verzoekt hij om de nodige verduidelijkingen.

De in de tweede alinea van I genoemde termijn begint te lopen zodra de hostingdienstverlener deze verduidelijkingen heeft ontvangen.

C. - Wanneer een hostingdienstverlener een in artikel 222-1 van het Wetboek van Strafrecht vermelde afbeelding van marteling of handelingen van barbarisme verwijdert, stelt hij de aanbieder van inhoud zo spoedig mogelijk in kennis, onder vermelding van de redenen die leidden tot de verwijdering van de afbeelding, de mogelijkheid om te verzoeken om toezending van een exemplaar van het intrekkingbevel en de rechten waarover hij beschikt om het verzoek tot intrekking aan te vechten bij de bevoegde administratieve rechtbank.

Op verzoek van de aanbieder van inhoud stuurt de hostingdienstverlener een exemplaar van het intrekkingbevel.

De in de eerste twee alinea's van dit C vastgestelde verplichtingen zijn niet van toepassing wanneer de bevoegde autoriteit die het verzoek tot intrekking heeft uitgegeven, besluit dat het noodzakelijk en evenredig is informatie niet openbaar te maken teneinde het goede gedrag van de preventie, de detectie, het onderzoek en de vervolging van de daders van het in artikel 222-1 van het Wetboek van Strafrecht bedoelde strafbare feit niet te belemmeren.

In dergelijke gevallen stelt de bevoegde autoriteit de hostingdienstverlener in kennis van haar besluit met vermelding van de aanvraagduur, die niet langer mag zijn dan zes weken vanaf de datum van voornoemd besluit, en de hostingdienstverlener verstrekt geen informatie over de verwijdering van de inhoud aan de aanbieder van de inhoud.

Die bevoegde autoriteit kan deze termijn met nog eens 6 weken verlengen, indien nietopenbaarmaking gerechtvaardigd blijft. In dergelijke gevallen stelt hij de hostingdienstverlener daarvan in kennis.

III. - Onverminderd de artikelen L. 521-1 en L. 521-2 van de wet op bestuurlijke rechtspraak, mogen hostingdienstverleners en aanbieders van inhoud die zich zorgen maken over een verzoek, gemaakt overeenkomstig I van dit artikel, voor het verwijderen van een afbeelding van marteling of handelingen van barbarisme als vermeld in artikel 222-1 van het Wetboek van Strafrecht, evenals de gekwalificeerde persoon als vermeld in I van dit artikel, de voorzitter van de bestuursrechter of de door de laatste gedelegeerde magistraat verzoeken om nietigverklaring van dit verzoek, binnen een termijn van 48 uur na ontvangst ervan of, in het geval van de aanbieder van inhoud, op het moment waarop hij door de hostingdienstverlener in kennis wordt gesteld van de verwijdering van de inhoud.

B. - Binnen 72 uur na de verwijzing wordt een besluit genomen over de rechtmatigheid van het intrekkingbevel. De hoorzitting is openbaar.

C. - Beslissingen genomen over de rechtmatigheid van het besluit op grond van II(A) kunnen binnen 10 dagen na de kennisgeving ervan worden aangevochten. In dat geval beslist de rechter in hoger beroep binnen een maand na de verwijzing.

IV. - De algemene voorwaarden voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld bij besluit.

V. — Uiterlijk drie maanden vóór de voltooiing legt de regering een evaluatieverslag over het experiment aan het parlement voor om te bepalen of het experiment permanent moet worden gemaakt. Dit verslag heeft met name betrekking op het aantal waarschuwingen ingediend bij de administratieve autoriteit, het aantal verzoeken om verwijdering, het aantal verzoeken van het openbaar ministerie, het aantal opgelegde sancties en de ondervonden moeilijkheden, met name met betrekking tot de karakterisering van de betrokken inhoud.

Artikel 40

I. - Op experimentele basis en gedurende een periode van 3 jaar vanaf de afkondiging van deze wet, spelen die worden aangeboden via een online openbare communicatiedienst die volwassen spelers die een financieel offer hebben gebracht, op basis van een mechanisme waarbij gebruik wordt gemaakt van toeval, in staat stellen monetiseerbare digitale objecten te verkrijgen, met uitsluiting van eventuele monetaire winst, op voorwaarde dat deze objecten niet mogen worden overgedragen als tegenprestatie, direct of indirect, via een natuurlijke of rechtspersoon, aan het kansspelbedrijf dat ze heeft uitgegeven of aan een natuurlijke of rechtspersoon die in onderlinge samenwerking daarmee handelt.

Monetiseerbare digitale objecten in de zin van de eerste alinea van deze I, zijn spelelementen die alleen aan spelers een of meer aan het spel verbonden rechten overdragen en die, direct of indirect, als tegenprestatie aan derden kunnen worden overgedragen.

In een besluit van de Raad van State, vastgesteld na raadpleging van de Nationale Kansspelautoriteit en na raadpleging van de verenigingen die lokale gekozen vertegenwoordigers en de kansspel- en videospelsectoren vertegenwoordigen, worden de voorwaarden vastgesteld waaronder, in afwijking van de eerste alinea, andere beloningen dan monetiseerbare digitale objecten bijkomstig kunnen worden toegekend.

Dit besluit bepaalt de aard van deze beloningen, met uitzondering van eventuele beloningen in wettig betaalmiddel. Het bevat ook de plafonneringscriteria die van toepassing zijn op de toekenning van dergelijke beloningen, met inbegrip van het maximale aandeel van deze beloningen dat het monetiseerbare bedrijf voor digitale kansspelen in een kalenderjaar aan alle deelnemers aan hetzelfde spel kan toekennen. Dit maximumpercentage mag niet hoger zijn dan 25 % van de omzet die in hetzelfde kalenderjaar voor dit spel wordt gegenereerd door de activiteit van monetiseerbare digitale objecten-spellen van dit bedrijf voor dit spel, met inachtneming van een jaarlijks plafond dat per speler wordt vastgesteld.

Bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten zorgen voor de integriteit, betrouwbaarheid en transparantie van kansspeexploitaties en de bescherming van minderjarigen. Zij zorgen ervoor dat het minderjarigen verboden is om te gokken en voorkomen buitensporige of

pathologische gokactiviteiten, frauduleuze of criminele activiteiten, evenals het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.

II. - De lijst van categorieën van kansspelen die op experimentele basis onder de voorwaarden van dit artikel zijn toegestaan, wordt bij een besluit in de Raad van State vastgesteld, na advies van de Nationale Kansspelautoriteit, wiens opmerkingen met name rekening houden met de risico's van de ontwikkeling van illegale online kansspelen en na raadpleging van de verenigingen die lokale gekozen vertegenwoordigers en de kansspel- en videospelsectoren vertegenwoordigen.

III. - De regering dient, in samenwerking met de Nationale Kansspelautoriteit, binnen een termijn van 18 maanden na de afkondiging van deze wet, een voortgangsverslag in over het in I bedoelde experiment. Dit verslag bevat onder meer informatie met betrekking tot in het bijzonder de ontwikkeling van de markt voor kansspelen met monetiseerbare digitale objecten, een beoordeling van de economische impact op verschillende soorten kansspelen, in het bijzonder in de kansspel- en videospelsectoren, een beoordeling van de impact van dit experiment op de gezondheid en een beoordeling van de effectiviteit van de door bedrijven voor kansspelen met monetiseerbare digitale objecten genomen maatregelen om spelers te beschermen en het witwassen van geld en de financiering van terrorisme te bestrijden.

IV. - Uiterlijk zes maanden voor het einde van het experiment dient de regering bij het parlement een evaluatieverslag in over de effecten van het experiment, waarin eventuele verdere maatregelen worden voorgesteld.

Artikel 41

I. - A. - Een rechtspersoon die voornemens is het publiek een kansspelservice als omschreven in artikel 40 aan te bieden, verklaart dit vooraf aan de Nationale Kansspelautoriteit.

B. - In een besluit van de Raad van State, dat is uitgevaardigd na overleg met de Franse autoriteit voor gegevensbescherming en de Nationale Kansspelautoriteit, wordt de informatie uiteengezet die het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten aan deze autoriteit dient mee te delen, zodat deze laatste kan verzekeren dat het spel behoort tot de categorie spellen met monetiseerbare digitale objecten in de zin van artikel 40 en dat de exploitatie ervan verenigbaar is met de naleving door het bedrijf van de verplichtingen in I van hetzelfde artikel 40 en in dit artikel.

C. - De Nationale Kansspelautoriteit bepaalt de procedures voor de indiening en de inhoud van het declaratiebestand.

De Nationale Kansspelautoriteit wordt door het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten onverwijld in kennis gesteld van enige wezenlijke wijziging met betrekking tot een element van het declaratiebestand.

D. - Het aanbod van spellen mag alleen aan het publiek worden aangeboden indien de statutaire zetel van het bedrijf is gevestigd in een lidstaat van de Europese Unie of in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte die een overeenkomst met Frankrijk heeft afgesloten die een clause inzake administratieve bijstand ter bestrijding van

belastingfraude en -ontwijking bevat. Het bedrijf wijst de persoon of personen aan, gevestigd in Frankrijk, die daarvoor verantwoordelijk is/zijn.

II. - Bedrijven die spellen aanbieden met monetiseerbare digitale objecten zijn verplicht om de deelname van minderjarigen, zelfs geëmancipeerde minderjarigen, aan een spel met tegenprestaties, te voorkomen. Daartoe maken zij gebruik van een leeftijdsverificatiesysteem dat voldoet aan Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) en wet nr. 78-17 van 6 januari 1978 betreffende gegevensverwerking, gegevensbestanden en burgerlijke vrijheden. Ze tonen ook een bericht op de spelinterfacewaarschuwing dat dit spel verboden is voor minderjarigen.

III. - Deelname aan een spel met monetiseerbare digitale objecten met tegenprestatie wordt onderworpen aan de creatie, op uitdrukkelijk verzoek van de speler, van een spelersaccount. Dit account kan niet worden geopend zonder voorafgaande verificatie van de volwassen status en identiteit van de speler. Het bedrijf voor kansspelen met gemonetiseerde digitale objecten gebruikt alle nuttige middelen om een dergelijke verificatie uit te voeren.

Het bedrijf voor kansspelen met gemonetiseerde digitale objecten kan slechts één account per speler openen.

In een besluit van de Raad van State, dat is opgesteld na advies van de Nationale Kansspelautoriteit, worden de procedures vastgesteld voor het openen, beheren en sluiten van spelersaccounts door het kansspelbedrijf.

IV. - De monetiseerbare digitale kansspelobjecten die door een kansspelbedrijf in de zin van artikel 40 worden uitgegeven, mogen niet als tegenprestatie worden verkregen door dit bedrijf, direct of via een tussenpersoon, noch door een bedrijf waarover het zeggenschap heeft in de zin van artikel L. 233-16 van het Wetboek van Koophandel.

V. - Om haar in staat te stellen haar taken uit te voeren, houden bedrijven de gegevens over spelers, kansspelevenementen en bijbehorende financiële transacties ter beschikking van de Nationale Kansspelautoriteit.

De autoriteit kan deze gegevens gebruiken om eventuele handelingen van een speler te zoeken en te identificeren die fraude, het witwassen van geld of de financiering van terrorisme kunnen vormen.

In een besluit van de Raad van State, dat is uitgevaardigd na overleg met de Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés en de Nationale Kansspelautoriteit, worden de lijst van deze gegevens, de indeling en de procedures voor de verzending ervan, alsmede de procedures voor de controles die de Nationale Kansspelautoriteit op basis van die gegevens uitvoert, vastgesteld.

VI. - Spellens met monetiseerbare digitale objecten op basis van wedstrijden of sportevenementen mogen uitsluitend worden aangeboden op voorwaarde dat het in artikel L. 333-1, eerste lid, van het wetboek van sport, bedoelde gebruiksrecht wordt nageleefd, en met instemming van de organisatoren van de betreffende wedstrijden of sportevenementen.

VII. - Gedelegeerde federaties in de zin van artikel L. 131-14 van het wetboek van sport, in voorkomend geval in samenwerking met de door hen opgerichte professionele competities, stellen regels vast die bedoeld zijn om deelnemers aan wedstrijden of sportevenementen, waarvan de lijst bij besluit is vastgesteld, te verbieden om:

1. Rechtstreeks of via een tussenpersoon deel te nemen aan spellen met monetiseerbare digitale objecten op basis van wedstrijden of sportevenementen in hun vakgebied;
2. Monetiseerbare digitale objecten die een element vertegenwoordigen dat verband houdt met een van de wedstrijden of evenementen in hun vakgebied, over te dragen, rechtstreeks of via een tussenpersoon;
3. Bevoorrechte informatie, verkregen tijdens de uitoefening van hun beroep of taken, die onbekend is bij het publiek en die waarschijnlijk zal worden gebruikt in spellen met monetiseerbare digitale objecten op basis van wedstrijden of sportevenementen in hun vakgebied, aan derden mee te delen.

VIII. – A. - Een bedrijf dat spellen aanbiedt met monetiseerbare digitale objecten op basis van echte paardenrennen, mag dergelijke spellen alleen organiseren bij in de kalender vermelde races overeenkomstig artikel 5-1 van de wet van 2 juni 1891, dat tot doel heeft de vergunning en de exploitatie van paardenrennen te reguleren.

B. - Voordat de in A van deze VIII bedoelde paardenrendata worden gebruikt, sluit het bedrijf een contract af met de Franse of buitenlandse raceorganisator of zijn vertegenwoordiger. Dit contract mag geen uitsluitingsclausule bevatten ten gunste van een bepaald bedrijf.

In het in de eerste alinea van deze B bedoelde contract wordt bepaald dat het gebruik van paardenrendata door een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten voldoet aan de waarden die voortvloeien uit de openbaardienstverplichtingen van de moedermaatschappijen waarin bij besluit is voorzien.

C. - De moederbedrijven van paardenrennen bevatten bepalingen in de racewet van hun specialiteit gericht op het voorkomen dat jockeys en trainers:

1. Rechtstreeks of via een tussenpersoon deelnemen aan spellen met monetiseerbare digitale objecten op basis van paardenrennen waaraan zij deelnemen;
2. Monetiseerbare digitale objecten overdragen, rechtstreeks of via een tussenpersoon, op basis van paardenrennen waaraan zij deelnemen;
3. Bevoorrechte informatie, verkregen tijdens de uitoefening van hun beroep of taken, die onbekend is bij het publiek en die waarschijnlijk zal worden gebruikt in spellen met monetiseerbare digitale objecten op basis van paardenrennen waaraan zij deelnemen, aan derden meedelen.

IX. – De verbodsbepalingen en beperkingen op grond van artikel L. 320-12 en L. 320-14 van de internationale code voor de beveiliging is van toepassing op commerciële communicatie ten behoeve van een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten die op experimentele basis is toegelaten krachtens artikel 40 van deze wet.

De niet-naleving van de in de eerste alinea van deze IX bedoelde verbodsbepalingen en beperkingen wordt bestraft met de sancties beschreven in artikel L. 324-8-1 van de internationale code voor de beveiliging.

Verenigingen waarvan het statutaire doel de bestrijding van verslavingen omvat en die op de datum van de gebeurtenissen gedurende ten minste vijf jaar naar behoren zijn geregistreerd, mogen de rechten uitoefenen die aan burgerlijke partijen zijn toegekend voor de in de tweede alinea van deze IX bedoelde strafbare feiten. Dezelfde rechten mogen worden uitgeoefend door de in artikel L. 621-1 van het consumentenwetboek bedoelde consumentenverenigingen en de in artikel L. 211-1 en L. 211-2 van het wetboek voor sociale actie en familie bedoelde familieverenigingen.

X. – De Nationale Kansspelautoriteit kan bij een met redenen omkleed besluit een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten verplichten een commerciële communicatie die minderjarigen direct of indirect aanzet tot spelen of die betrekking heeft op het aanzetten tot buitensporige gokpraktijken, in te trekken.

XI. – Het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten voorkomt bovenmatig of pathologisch gokgedrag, in het bijzonder door zelfuitsluitingsmechanismen en zelfbeperkende inrichtingen voor uitgaven en speeltijd op te zetten, overeenkomstig de bij besluit van de Raad van State vastgestelde procedures, uitgegeven na het verkregen van het advies van de Nationale Kansspelautoriteit.

Het geeft de speler ook op een permanente en gemakkelijk toegankelijke manier een samenvatting van de gegevens met betrekking tot zijn gokactiviteiten met het oog op het beheer ervan.

XII. – Het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten is verplicht om geen commerciële communicatie te sturen naar minderjarigen of rekeninghouders die profiteren van een zelfuitsluitingsmaatregel die van toepassing is op de spellen die door het bedrijf worden geëxploiteerd.

XIII. - Commerciële communicaties door een persoon die langs elektronische weg commerciële invloed uitoefent, zoals gedefinieerd in artikel 1 van wet nr. 2023-451 van 9 juni 2023, gericht op het reguleren van commerciële invloed en het bestrijden van misbruik van influencers op sociale netwerken, met als doel het direct of indirect promoten van het aanbieden van een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten of dat bedrijf zelf, zijn alleen toegestaan op online platforms die de technische mogelijkheid bieden om alle gebruikers jonger dan achttien jaar van het publiek van voornoemde inhoud uit te sluiten, indien dit uitsluitingsmechanisme daadwerkelijk door voornoemde personen wordt geactiveerd.

XIV. - Het is verboden voor een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten en een natuurlijke persoon of rechtspersoon die in onderlinge samenwerking met dit bedrijf handelt, om spelers leningen te verstrekken als wettig betaalmiddel of in digitale activa in de zin van artikel L. 54-10-1 van het monetair en financieel wetboek, of om direct of indirect mechanismen op te zetten die spelers in staat stellen elkaar leningen te verstrekken als wettig betaalmiddel of in digitale activa, in de zin van hetzelfde artikel L. 54-10-1, met het oog op de aankoop van monetiseerbare digitale objecten of enige andere beloningen die kunnen worden toegekend en ingesteld door het besluit in de Raad van State als vermeld in artikel 40(I) van deze wet.

Online openbare communicatiediensten waarop bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten spellen met monetiseerbare digitale objecten aanbieden, mogen geen reclame bevatten ten gunste van een bedrijf dat waarschijnlijk leningen aan spelers verstrekt of leningen tussen spelers toestaat, of een link naar een site die een dergelijke lening aanbiedt.

XI. - Het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten informeert spelers over de risico's die gepaard gaan met overmatig of pathologisch gokken door middel van een waarschuwingsbericht dat is vastgesteld bij een besluit van de minister van Volksgezondheid dat na het advies van de Nationale Kansspelautoriteit is uitgevaardigd. De technische modaliteiten voor het weergeven van het bericht worden vastgesteld door de Nationale Kansspelautoriteit.

XVI. - A - Bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten worden onderworpen aan de verplichtingen die zijn neergelegd in de artikelen 2 tot en met 7 van hoofdstuk I en hoofdstuk II van titel VI van boek V van het monetair en financieel wetboek en door rechtstreeks toepasselijke

Europese bepalingen inzake de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, met inbegrip van Europese verordeningen betreffende beperkende maatregelen die zijn vastgesteld op grond van de artikelen 75 of 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, alsmede door bepalingen die krachtens hetzelfde artikel 215 voor andere doeleinden zijn vastgesteld.

De Nationale Kansspelautoriteit houdt toezicht op de naleving door bedrijven van de in de eerste alinea van deze A genoemde verplichtingen.

De Nationale Kansspelautoriteit beoordeelt de risico's die worden vertegenwoordigd door de bedrijven, evenals de resultaten van de acties die door deze bedrijven worden genomen ter bestrijding van fraude, het witwassen van geld en de financiering van terrorisme. Zij kan in dit verband instructies geven.

De Nationale Kansspelautoriteit past de methoden, intensiteit en frequentie van haar documentencontroles en controles ter plaatse evenredig aan de vastgestelde risico's aan. Zij houdt rekening met de technische kenmerken van spellen met monetiseerbare digitale objecten.

Een inbreuk door bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten van de in de eerste alinea van deze A genoemde verplichtingen kan aanleiding geven tot de in artikel L. 561-40 van het monetair en financieel wetboek bedoelde sancties, met uitzondering van het bepaalde in I(4) van hetzelfde artikel L. 561-40.

De in artikel L. 56138 van het monetair en financieel wetboek bedoelde Nationale Sanctiecommissie wordt op de hoogte gebracht van inbreuken die door de Nationale Kansspelautoriteit zijn geconstateerd en zal, indien nodig, de passende sanctie of sancties opleggen.

B. - Deze XVI treedt in werking 18 maanden na de afkondiging van deze wet.

XVII. - De Nationale Kansspelautoriteit houdt toezicht op de naleving door bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten van hun wettelijke en regelgevende verplichtingen. Zij bestrijdt illegale aanbiedingen van dergelijke spellen, zonder afbreuk te doen aan haar actie ter bestrijding van illegale gokaanbiedingen, zoals online casinogokaanbiedingen. Zij houdt rekening met de technische kenmerken van spellen met monetiseerbare digitale objecten. Zij zorgt er ook voor dat de doelstelling van een evenwichtige exploitatie van de verschillende soorten spellen wordt geëerbiedigd om de economische destabilisatie van de verschillende sectoren te voorkomen. Bij het uitvoeren van haar controles kan zij zich baseren op meldingen van een schending van de wettelijke en regelgevende verplichtingen die van toepassing zijn op bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten.

XVIII. - Het bestuur van de Nationale Kansspelautoriteit neemt beslissingen over spellen met monetiseerbare digitale objecten.

Onder dezelfde voorwaarden als die van artikel 37 van wet nr. 2010476 van 12 mei 2010 betreffende de openstelling voor mededinging en regulering van de online kansspelsector kan het bestuur de bevoegdheid delegeren aan de voorzitter of, bij afwezigheid van de voorzitter of het onvermogen van de voorzitter om op te treden, aan een ander van zijn leden om individuele besluiten te nemen die onder zijn bevoegdheid vallen.

XIX. - Om de haar toevertrouwde taken uit te voeren, kan de Nationale Kansspelautoriteit alle noodzakelijke informatie en documenten verzamelen die in het bezit zijn van bedrijven van

kansspelen met monetiseerbare digitale objecten en personen die waarschijnlijk aan haar informatie kunnen bijdragen, ondervragen.

De in artikel 42(II) van voornoemde wet nr. 2010476 van 12 mei 2010 genoemde functionarissen en vertegenwoordigers van de Nationale Kansspelautoriteit voert administratieve onderzoeken uit om na te gaan of bedrijven aan hun verplichtingen voldoen. Binnen dit kader kunnen ze de bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten vragen om eventuele nuttige informatie of documenten. Zij hebben, in aanwezigheid van de daartoe door het bedrijf aangewezen persoon, toegang tot de bedrijfsruimten die door het bedrijf voor bedrijfsdoeleinden worden gebruikt, met uitzondering van het gedeelte van deze ruimten dat, indien van toepassing, als woning wordt gebruikt. Zij doen bevindingen en kunnen bij deze gelegenheid kopieën van relevante documenten verkrijgen.

Bij de uitoefening van deze onderzoeksbevoegdheden kan er geen beroepsgeheim aan hen worden opgelegd door bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten. Administratieve onderzoeken worden in notulen geregistreerd.

Om vast te stellen dat in een spel monetiseerbare digitale objecten worden aangeboden door een persoon die de in I van dit artikel bedoelde verklaring niet heeft afgelegd of dat een dergelijk aanbod wordt gepromoot, kunnen deze functionarissen en vertegenwoordigers ook, zonder strafrechtelijk aansprakelijk te zijn:

1. Onder een aangenomen identiteit deelnemen aan elektronische uitwisselingen op een kansspelsite met monetiseerbare digitale objecten, in het bijzonder aan een online kansspelsessie. Het gebruik van een aangenomen identiteit heeft geen invloed op de wettigheid van de gedane bevindingen;
2. Met deze middelen bewijsmateriaal en gegevens onttrekken, verkrijgen of bewaren over personen die de dader kunnen zijn van deze strafbare feiten en over de gebruikte bankrekeningen;
3. Illegale inhoud onttrekken, verzenden naar aanleiding van een uitdrukkelijk verzoek, verkrijgen of behouden.

Zodra zij nietig zijn, kunnen dergelijke handelingen geen invloed hebben op het aansporen van anderen om een strafbaar feit te plegen.

De voorwaarden waaronder de in deze XIX genoemde functionarissen en vertegenwoordigers de in 1^obedoelde bevindingen doen en de in 3^obedoelde handelingen uitvoeren, worden vastgesteld bij besluit in de Raad van State, dat na overleg met de Nationale Kansspelautoriteit is uitgevaardigd.

XX. - De Nationale Kansspelautoriteit kan na een contradictoire procedure te allen tijde, indien het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten zijn wettelijke verplichtingen niet nakomt, met name die welke zijn vastgesteld in de laatste alinea van artikel 40(I) of in II van dit artikel, de voortzetting van de exploitatie van dergelijke kansspelen of voorwaarden opleggen die zij vaststelt.

XXI. - Bij de uitvoering van haar taken om spellen met monetiseerbare digitale objecten te controleren, werkt de Nationale Kansspelautoriteit samen met de in artikel 391 van voornoemde wet nr. 2010476 van 12 mei 2010 bedoelde autoriteiten, onder de voorwaarden van hetzelfde artikel 391.

XXII. - Met het oog op het toezicht op de naleving van hun verplichtingen door bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten kan de voorzitter van de Autoriteit namens de

staat overeenkomsten afsluiten met de regelgevende instanties voor kansspelen van andere lidstaten van de Europese Unie of andere staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, teneinde de resultaten van de analyses en controles die door deze autoriteiten en door de Autoriteit zelf zijn uitgevoerd met betrekking tot bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten, uit te wisselen.

XXIII. - De Sanctiecommissie van de Nationale Kansspelautoriteit is verantwoordelijk voor het opleggen van de in XXV van dit artikel bedoelde sancties aan bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten.

XXIV. - A. - Onverminderd artikel L. 56138 van het Monetair en financieel wetboek kan de Sanctiecommissie van de Nationale Kansspelautoriteit sancties opleggen aan een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten onder de voorwaarden van artikel 43 van voornoemde wet nr. 2010476 van 12 mei 2010.

B. - Onverminderd de bevoegdheden van de Nationale Sanctiecommissie als bedoeld in artikel L. 561-38 van het monetair en financieel wetboek kan het bestuur van de Nationale Kansspelautoriteit besluiten een sanctieprocedure in te leiden tegen een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten dat zijn wettelijke of regelgevende verplichtingen niet is nagekomen of niet nakomt of dat een aan hem gerichte instructie heeft genegeerd of negeert. Vervolgens stelt zij de bedrijven in kennis van de bezwaren en legt zij de zaak voor aan de Sanctiecommissie.

C. - Indien een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten, voorafgaand aan een dergelijke kennisgeving, zijn wettelijke of regelgevende verplichtingen niet nakomt of een aan hem gerichte instructie negeert, kan de voorzitter van de Nationale Kansspelautoriteit hem herinneren aan zijn wettelijke verplichtingen of, indien de geconstateerde niet-nakoming waarschijnlijk zal worden verholpen, een ingebrekestelling uitvaardigen die hem ertoe verplicht tot naleving binnen een door de voorzitter gestelde termijn. Deze termijn kan in geval van nood op vierentwintig uur worden ingesteld. Indien nodig sluit de voorzitter de ingebrekestellingsprocedure af. De voorzitter kan het bestuur van de Nationale Kansspelautoriteit verzoeken de ingebrekestelling openbaar te maken. In dit geval wordt het besluit tot afsluiting van de ingebrekestellingsprocedure op dezelfde wijze bekendgemaakt.

D. - De Sanctiecommissie van de Nationale Kansspelautoriteit kan, alvorens de in XXV van dit artikel bedoelde sancties op te leggen, eenieder horen die het nuttig acht. De voorwaarden voor openbaarmaking aan een derde van een document met betrekking tot zakelijke vertrouwelijkheid worden vastgesteld bij een besluit van de Raad van State.

XXV. - A. - De Sanctiecommissie van de Nationale Kansspelautoriteit kan een van de volgende sancties opleggen aan bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten, afhankelijk van de ernst van de inbreuk:

1. Een waarschuwing;
2. Tijdelijke opschorting, gedurende maximaal 3 maanden, van de exploitatie van het spel;
3. Een verbod op de exploitatie van het spel of alle betrokken spelen gedurende ten hoogste 3 jaar;
4. Een verbod, gedurende maximaal 3 jaar, tegen het uitvoeren van de zaken van de exploitatie van spelen met monetiseerbare digitale objecten door de exploitant.

B. - Het artikel 43(V) van voornoemde wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010 is van toepassing op bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten en hun spelexploitatie-activiteiten.

C. - Wanneer een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten onjuiste informatie verstrekt, weigert de gevraagde informatie te verstrekken of het onderzoek door de krachtens XIX van dit artikel gemachtigde functionarissen en vertegenwoordigers belemmert, kan de Sanctiecommissie een geldboete van maximaal 100 000 EUR opleggen.

D. - Artikel 43(X) van voornoemde wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010 is van toepassing op bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten die worden onderworpen aan de in A en B van deze XXV genoemde sancties.

XXVI. - Artikel 44 van voornoemde wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010 is van toepassing op sancties die op grond van XXV van dit artikel kunnen worden opgelegd aan bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten.

XXVII. - De in artikel 56(I) van voornoemde wet nr. 2010476 van 12 mei 2010 bedoelde sancties zijn van toepassing op natuurlijke en rechtspersonen die spellen met monetiseerbare digitale objecten aanbieden of voorstellen aan het publiek zonder eerst de in I van dit artikel bedoelde verklaring te hebben ingediend.

Eenieder die op welke wijze dan ook reclame maakt voor een site die aan het publiek spellen aanbiedt met monetiseerbare digitale objecten die illegaal zijn, wordt onderworpen aan een boete van 100 000 EUR. De rechtbank kan het bedrag van de boete verhogen tot viermaal het bedrag van de reclame-uitgaven die aan de illegale activiteit zijn besteed.

XXVIII. - De voorzitter van de Nationale Kansspelautoriteit vaardigt een ingebrekestelling uit aan een bedrijf waarvan het aanbod van online spellen met monetiseerbare digitale objecten toegankelijk is op Frans grondgebied en dat geen verklaring heeft afgelegd, of aan een persoon die reclame maakt voor een aanbod van online spellen met monetiseerbare digitale objecten aangeboden door een bedrijf dat geen verklaring heeft afgelegd, om deze activiteit te staken. Deze ingebrekestelling, die kan worden betekend met enig middel waarmee de datum van ontvangst kan worden vastgesteld, verwijst naar de bepalingen van deze wet en verzoekt de ontvanger zijn opmerkingen binnen een termijn van vijf dagen in te dienen.

De voorzitter van de Nationale Kansspelautoriteit zendt de in artikel 6(I), lid 2, van de wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 betreffende het vertrouwen in de digitale economie, bedoelde personen een kopie van de ingebrekestellingen die aan de in de eerste alinea van deze XXVII genoemde personen zijn verzonden. Hij beveelt dezelfde personen alle maatregelen te nemen om de toegang tot deze illegale inhoud te voorkomen en nodigt hem uit zijn opmerkingen binnen vijf dagen in te dienen. De formele kennisgeving en ingebrekestelling worden aan hem toegezonden op elke wijze die de datum van ontvangst kan bepalen.

Wanneer alle in de eerste twee alinea's van deze XXVIII genoemde termijnen zijn verstreken, stelt de voorzitter van de Nationale Kansspelautoriteit de in artikel 6(I), lid 1, van voornoemde wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004, bedoelde personen, evenals enige persoon die een zoekmachine of directory exploiteert, in kennis van de elektronische adressen van de online interfaces waarvan de inhoud onwettig is, en beveelt hen alle passende maatregelen te nemen om de toegang tot deze interfaces te voorkomen of hun verwijzingen te stoppen, binnen een termijn die hij vaststelt en die niet korter mag zijn dan 5 dagen.

Voor de toepasselijkheid van de derde alinea van deze XXVIII betekent een online interface alle software, met inbegrip van een website, delen van een website of een toepassing, die door een

professional of namens hem worden geëxploiteerd en eindgebruikers toegang geven tot de door hem aangeboden goederen of diensten.

De niet-naleving van de krachtens dezelfde derde alinea opgelegde maatregelen wordt bestraft met de in artikel 6(V)(B) van voornoemde wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 bedoelde sancties. De voorzitter van de Nationale Kansspelautoriteit kan ook worden benaderd door het openbaar ministerie en door een natuurlijke of rechtspersoon die belang heeft bij het instellen van een rechtsvordering, zodat hij de hem krachtens dit artikel verleende bevoegdheden kan uitoefenen.

XXIX. – Met ingang van 30 december 2024 wordt XIV van dit artikel als volgt gelezen:

“ XIV. - Het is verboden voor een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten en een natuurlijke persoon of rechtspersoon die in onderlinge samenwerking met dit bedrijf handelt, om spelers leningen te verstrekken als wettig betaalmiddel of in cryptoactiva of om direct of indirect mechanismen op te zetten die spelers in staat stellen elkaar leningen te verstrekken als wettig betaalmiddel of in cryptoactiva met het oog op het mogelijk maken van de aankoop van monetiseerbare digitale objecten of andere beloningen die kunnen worden toegekend en ingesteld bij het besluit in de Raad van State als vermeld in artikel 40(I) van deze wet.

“ Voor het doeleinde van deze XIV worden cryptoactiva begrepen als cryptoactiva die binnen het toepassingsgebied van Verordening (EU) 2023/1114 van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 2023 betreffende cryptoactivamarkten en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 1095/2010 en Richtlijnen 2013/36/EU en (EU) 2019/1937 vallen en die geen activagerelateerde token zijn in de zin van artikel 3, lid 1, punt 7, van dezelfde Verordening of een gebruikstoken in de zin van punt 9, in hetzelfde lid 1.”

Titel V: DE STAAT IN STAAT STELLEN DE ONTWIKKELING VAN DIGITALE MARKTEN DOELTREFFENDER TE ANALYSEREN (artikelen 42 tot 43)

Artikel 42

Artikel 36(I) van wet nr. 20211382 van 25 oktober 2021 betreffende de regelgeving en de bescherming van de toegang tot culturele werken in het digitale tijdperk wordt als volgt gewijzigd:

1. De laatste vier zinnen van de vijfde alinea worden geschrapt;
2. De eerste zin van de voorlaatste alinea wordt aangevuld met de woorden: “, met name voor onderzoeksdoeleinden die bijdragen tot het opsporen, identificeren en begrijpen van systemische risico's in de Unie, in de zin van artikel 34, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaal dienstenverordening)”;
3. Vóór de laatste alinea wordt een lid ingevoegd, dat als volgt luidt:

“ Als onderdeel van haar in de vijfde en zesde alinea's bedoelde experimenten en openbare onderzoeksactiviteiten treedt de in de eerste alinea bedoelde dienst op als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van wet nr. 78-17 van 6 januari 1978 betreffende gegevensverwerking, gegevensbestanden en individuele vrijheden. Deze dienst kan methoden

implementeren voor de geautomatiseerde verzameling van openbaar toegankelijke gegevens van de platformexploitanten als vermeld in hetzelfde eerste lid, de partners van deze platforms en hun onderaannemers, de leveranciers van besturingssystemen die zorgen voor de functionering van eventuele toepassingen van deze exploitanten en de leveranciers van kunstmatige-intelligentiesystemen, met inbegrip van wanneer toegang tot deze gegevens verbinding met een account vereist, terwijl tevens de rechten van de begunstigden van de betrokken dienst worden gerespecteerd en de beveiliging van de diensten van deze exploitanten en toegang tot de gegevens van deze exploitanten die op hun eigen terminals worden opgeslagen of verwerkt, worden behouden. Deze implementatie wordt uitgevoerd niettegenstaande de algemene voorwaarden van gebruik of licenties van de diensten van de betrokken exploitanten of hun toepassingen die de gegevens in kwestie beschikbaar stellen aan het publiek. Deze dienst implementeert strikt noodzakelijke en evenredige methoden voor het verzamelen van openbaar toegankelijke gegevens, die bij een besluit in de Raad van State zijn vastgesteld na een met redenen omkleed openbaar advies van de Franse autoriteit voor gegevensbescherming. De in het kader van de in de vijfde alinea van dit artikel bedoelde experimentele activiteiten verzamelde gegevens worden aan het einde van de werkzaamheden en uiterlijk 9 maanden na de verzameling ervan vernietigd. De in het kader van de in de zesde alinea bedoelde openbare onderzoeksactiviteiten verzamelde gegevens worden aan het einde van de werkzaamheden en uiterlijk vijf jaar na de verzameling ervan vernietigd.”;

4. In de laatste alinea, wordt het woord: “uiteindelijk” vervangen door het woord: “Zesde”.

Artikel 64

I. - Artikel 2 treedt op 1 januari 2024 in werking. Op procedures die reeds op 31 december 2023 werden aangevangen, blijft echter artikel 23 van wet nr. 2020-936 van 30 juli 2020 betreffende de bescherming van slachtoffers van huiselijk geweld, in de versie vóór deze wet, van toepassing.

II.-Artikel 6-8(I) van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 betreffende het vertrouwen in de digitale economie, treedt in werking een jaar na de datum van inwerkingtreding genoemd in het artikel 7(I) van wet nr. 2023-566 van 7 juli 2023 met als doel een digitale meerderheid tot stand te brengen en online haat te bestrijden.

III - Artikel 12(IV) van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 betreffende het vertrouwen in de digitale economie, in de versie die voortvloeit uit artikel 24 van deze wet, treedt op 1 januari 2025 in werking.

IV.-De artikelen 27 tot en met 30 en artikel 33(I) van deze wet zijn slechts van toepassing tot en met 12 januari 2027.

V.-Artikel 48(I), lid 5, de artikelen 49, 50, 51, met uitzondering van 1 tot en met 3, artikel 52, artikel 54, met uitzondering van II, en de artikelen 55, 56, 59 en 62 treden in werking op 17 februari 2024.

VI.-Artikel 43 treedt in werking op een bij besluit vastgestelde datum en uiterlijk één jaar na de vaststelling van deze wet.

VII.-Met ingang van de inwerkingtreding van artikel 3 van organieke wet nr. 2023-1058 van 20 november 2023 betreffende de openstelling, modernisering en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht, luidt artikel L. 453-1(II) van het wetboek van gerechtelijke organisatie als volgt:

“ II. – Deze controle wordt in volledige onafhankelijkheid uitgeoefend door een autoriteit bestaande uit een raadslid of een kamervoorzitter bij het Hof van Cassatie, een advocaat-generaal of een eerste advocaat-generaal bij het Hof van Cassatie, gekozen door de vergadering van magistraten van de derde rang van de rechtbank, met uitzondering van auditors, referendarisraadsleden en referendaris-advocaten-generaal, voor een termijn van drie jaar, die eenmaal kan worden verlengd.”

Deze wet wordt ten uitvoer gelegd als een wet van de staat.